

Es frase del gran Pontífex Lleó XIII: «Entre 'ls fundadors d' Ordres relligioses, Sant Francesch es el més atractívol dels Sants, ja qu' éll ha sigut el més semblant a Jesucrist». Aquesta tendre figura del gran Patriarca d' Assís, es verdaderament una *llum potentíssima*. Quan més se la considera y més llur esplendent bellesa ens amara, se insinúa ab dolcesa al ensemps en l' ànima, el cor y l' esperit.

A mida que 'ns allunyém del segle XIII que 'l vegé naixer y enlairarse, se sent mellor la necessitat d'aquesta hermosa resplendor qu' escampa el Pobrisó d' Assís. Francesch ha sigut providencialment situat, com un far, casi al cap-vespre del Renaixement, que fou avans que tot la renaixensa del esperit pagá, y quin virus envenenant les generacions, engendrava el Protestantisme, la Re-

volució y nostre segle de sensualisme. Els raigs lluminosos sortits del poble ombrívol no han parat de lluitar contra les tenebres de l'immoralitat, del error y del fingiment, de segle en segle l'intensitat d'eix raig ha crescut y després de 700 anys ha admirat a l'Església y a la societat.

Sant Francesch d'Assís es també una *forsa*. Llurs institucions son veraders remeys. Les tres Ordres, que no solament han sobreviscut al temps y a les persecucions, sinó que no han deixat de progressar, han provehit constantment d'armes a l'Església, fentne aquesta un dels principals castells de defensa.

Per aixó nostre segle XX celebrá'l seté centenari de la fundació de les Ordres Francescanes. 1209 fundació dels Freres Menors; 1212 fundació de les Dames pobres Claresses; 1221 fundació de la Tercera Ordre de Penitencia.

Certament es una data gran y memorable la d'aquella fresca matinada d'Abril de 1209, que vegé al entorn de Francesch, en la pobre Església de Santa Maria dels Angels, els primers deixebles, Bernat de Quintaval, Pere de Catania, Egidi, Angel Tancudo, Silvestre, Rufi, Maseo, Ginebre y Lleó, anomenat la ovelleta del bon Deu *la pecorella de Dio*.

Aquest era el nucli, molt viu y unit, d'una institució que no tardaria a atravessar l'Italia y a escamparse com riuada benefactora per tot lo mon y donar a l'Església ab vers apòstols sos defensors més ardits.

Si reunissim les tres Ordres Francescanes, Freres Menors, Claresses y Terciaris, per millons se contarien els fills espirituals d'aquella a qui anomenen al ensemps per Pare y Legislador y que fou anomenat la «Imatge viventa del Diví crucificat».

Eixes tres Ordres han donat teólechs, filsofs, historiadors, literats, músichs, pintors, sabis en totes les ciències, missioners, exploradors, conqueridors, diplomátichs, homes d'Estat, etc. Si aném més amunt, trovarém tot un poble gloriós de Sants,—com branques d'un arbre frondosíssim,—sortit del cor de Francesch: contemplatius, confessors, verges, mártirs, tot sovint l'Església posa en els altars a deixebles del Seráfich Fundador.

Y ¿per quín medi, per quína màgia, per quín prestigi Francesch ha entussiasmat, encantat, atret a les multituds y a n' els segles? ¿Quínes han sigut les irresistibles realitats y les convincentes promeses de llur regla? ¿Quín or, quínes fortunes, quínes esplendors els hi ofería?

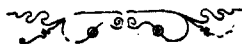
Es la renuncia absoluta de tot: diners, plaers, satisfaccions, honors, a tot lo que desitja la societat; es la mortificació, el sacrifici, la penitencia, una vida d'austeritat, de privacions, d'abjeccions y baixeses segons el mon, lo que l'enamorat de Jesucrist predicava y aconsellava. Y, gran maravella, el que 's feya cridar «el boig d'Assís» y que sos contemporanis al principi befaren, lográ exaltar a les multituds, y les dirigí afanyoses, apassionades, contentes per els viaranys difícils y escabrosos del Calvari.

Com el Rousseau de la Reforma y de la Revolució, Francesch d'Assís, model del ver católich, escrigué un «Contracte social» en el que posá per base la pobresa y l'humilitat. Mentres que 'l sofista de Ginebre, profeta dels lliurepensadors y Sant de les sectes de les Llogies ensenya l'egoisme y l'odi, el Seráfich Fundador dels Frares Menors predica l'abnegació y l'amor. Preconisa l'unió, la concordia, la fraternitat allá hont Rousseau imposa la discòrdia, la divisió y la lluita. El «Contracte social» d'aquest dona per resultat la Revolució, la mort; el del Pobre d'Assís porta a la pau, a la vida.

Proposant a nostra veneració y també—penetremnos ben bé d'aquesta veritat—a nostra imitació les virtuts contingudes en les Regles del Seráfich Patriarca, l'Iglesia ens mostra la necessitat y l'urgència de reformarnos, a fi de poguer reformar la societat que socombeix en el paganisme y materialisme.

Fa molt temps que 'ls pobles se penetran de l'esperit Francescá, car es l'esperit mateix, l'esperit més pur del Evangeli. «L'avenir, escrigué Lluís Veuillot, parlant de Sant Francesch, es dels peus nusos, dels despullats, dels enérgichs en l'immolació».

FR. LL.

PATRONA DEL MES

Santa Isabel d' Hungria

(19 DE NOVEMBRE.)

Santa Isabel, filla d' Andreu II d' Hungria, nasqué l' any 1207. Fou educada en la cort del duch de Turingia, ahont va casarse ab el príncep Lluís a l' edat de 14 anys. El Senyor va benehir aquesta unió concedintelshi tres fills. En mitj de les seves grandeses, resplandi la jove princesa per la seva extraordinaria humilitat y mortificació. La virtut de la caritat era tant fonda en ella, que arribá fins a curar per sí mateixa als leprosos y besar ses llagues sagnantes, siguent tant agradable a Deu aquesta abnegació que tot sovint la completava ab extraordinaris miracles.

L' Ordre Seráfica va trovar en ella una entusiasta protectora: edificá un convent pels Frares Menors, escullí d' entre ells el seu confessor y ingressá en l' Ordre Tercera seguint escrupulosament la seva Regla. El P. St. Francesch pera demostrarli el seu regoneixement li enviá el pobre manto que portava, el qual va ser guardat per la Santa com la més preciosa reliquia. Mort el seu espós el duch Lluís en les creuades, va succehirlo son germá Enrich, el qual portat del odi que professava a la Santa princesa, va despossehirla dels seus Estats y va lliensarla del castell de Wartbourg. Pobre y desvalguda, escarnida pels mateixos a qui ella en altre temps havia afavorit, y expulsada de la ciutat, va arribar a un convent de Francescans quan aquets resaven Matines a mitja nit; ells la reculliren juntament ab els seus fills y a instancies de la santa cantaren un «Te Deum» en acció de gracies al Senyor porque deixava participarla de les amargors de la Creu. El seu cunyat Enrich s' arrepení més tart de lo que havia fet, y li demaná perdó, mes la Santa no volgué tornar al seu palau y continuá vivint fins a la mort com una pobre obrera en una caseta prop dels Francescans. Morí santament en 1231, als 24 anys d' edat.

Virtut del mes.—La Templansa, modera el desitj de parlar y de figurar.

Devoció á Santa Isabel d' Hungria, model y exemplar de la dona forta y activa.

Floretes seráfiques.—«Estimém el nostre próxim ab constancia, no solsament en la prosperitat, sinó també y sobre tot en l' adversitat.»

(S. Fidel de S. Cap.)

Indulgencia plenaria.—La poden guanyar els Germans, durant et present mes visitant l' Iglesia en que está establerta la O. T. en els dies següents:

Dia 12; St. Didach d' Alcalá, cf.—16; Sta. Inès d' Assis, vg.—19; Santa Isabel d' Hungria, Patrona de les germanes.—26; St. Lleonart de Porto-Maurici.—27; Bta. Delfina, vg.—28; St. Jaume Piceno, cf.—29; Tots els Sants de l' Ordre Francescana.

Joventut Seráfica d'Igualada

Aquesta important Associació que tants beneficis ha de reportar a la ciutat d'Igualada celebrà el dia 9 d'Octubre una Vetllada en honor del Seráfich Pare St Francesch, en la que 's repartiren com a recort als concurrents uns llibrets esmeradament editats per l'acreditada casa Ponceu que contenen en poques planes una detallada exposició de lo que es y de com funciona aquella obra. Il·lustren la relació, que va dintre d'artística coberta, quatre hermosos gravats que reproduheixen l'Iglesia de PP. Caputxins, l'Escolania de la Joventut, la Sala d'espectacles y el Pati d'esbarjo.

Alabém l'ideya de divulgar entre els igualadins l'organització de aquesta obra, y com que pot servir d'estímul y ensenyança a les Ordres Terccres, reproduhim gustosíssims en la FULLA SERÁFICA tot lo que 's refereix al funcionament d'aquesta Institució.

Que es la Joventut Seráfica de Igualada. — Quatre paraules solament, que seràn els relleus principals dels quins ens permeten parlar els reduïts espais de que disposém, podràn donar una senzilla prova de l'importancia que entranya en sí meteixa aquesta benéfica Institució de veritable acció catòlich-social, per quin concepte ha merescut la protecció de nostre Ilm. y Rdm. Prelat y la benedicció especial del Sant Pare, Pius X.

El seu objecte.— Sent tant notables els mals soferts per la petita joventut a causa del moral abandono en que molts d'ells se troban, resultarà altament convenient reunirlos en llocs apropiats hont puguin lliurar-se dels perills propis de la seva edat y al ensemps instruir-se en els debers, ja cristians, ja en aquells que indispensablement els seràn necessaris pera portarse degudament en el tracte social.

Pera poder omplir d'alguna manera aquestes dugues necessitats, la Joventut Seráfica té destinat un local apropiat, ahont poden reunir-se tots els dijous y diumenges, els noys de Igualada que ho sollicitin. Pel seu millor funcionament te organissades tres Seccions, que podém anomenarles fonamentals: la Secció piadosa, la Secció de Conferencies (com un ensaig) y la d'esbarjo.

Secció piadosa.— El Catecisme es l'aliment principal y indispensable pera la perfecta formació del home cristià; per lo tant es natural que no pot faltar de cap manera als noys. en quant que aquestos son també cristians y arribarán a esser homes el dia de demà. A fi, donchs, de que no 'ls falti aquest pa espiritual, tots els diumenges a la tarde tenen una hora de Doctrina, la qual es dividida en cinch seccions diferents, tenint cada una d'elles el seu instructor propi, tots ells Sacerdots. D'aquesta manera no es d'estranyar que adelantin tant manifes-

tament en la instrucció de les seves obligacions cristianes, quina prova evidentament son els examens que se 's procurat celebrin tots els anys en la present diada.

Del coneixement exacte de llurs obligacions en naix el compliment y la práctica de les mateixes; d' aquí es que tots els segons diumenges de cada mes se 'ls vegi a confessar y combregar en Corporació Reglamentaria donant una nota molt simpática d' adhesió als vehemets desitjos del actual Sant Pare que recomana la freqüència dels Sants Sagraments fins y tot a n' els noys petits de set anys. Son varis els Seráfics que a més de la Comunió Reglamentaria la freqüentan cada vuit dies.

A la tarde tornan altra cop a reunir-se en el mateix temple pera honrar a Jesús Sagramentat cantant el sant Trisagi, acompanyantlos, per major uniformitat altres dels seus companys, que forman una nodrida Escolania.

Tots els diumenges a les vuit del matí, se reuneixen a l' iglesia dels Caputxins per oir tots plegats la Santa Missa quina s' es feta popular entre els pietosos igualadins els quals hi acudeixen pera deixondir son cor entre les veus candoroses d' aquestos tendres infants que a semblansa de respectables Comunitaris cantan l' Ofici Menor de la Verge. ;Que n' es de consolador el sentirlos cada festa, com boy cantant acompassadament van implorant de la Verge Santissima l' amparo y protecció del poble fidel!

(Acabaré).

CRÓNICA

De Banyoles.—Temps ha que estaven desitjosos els terciaris de aquella vila de fer algún acte colectiu de ressonancia pera demostrar devant del mon l' entusiasme de la seva fe. A proposta del Rvnt. Pare Director s' havia acordat en una de les últimes reunions organitzar una romeria al Santuari del Collell a la que s' hi haurien convidat les Ordres Terceres de Olot y del mateix Santuari.

El mateix dia d' haver anunciat al públich, de peu d' altar, la ideya —que per cert fou rebuda ab ostensibles mostres d' aprobació,—portaren els periódichs de la capital del Principat l' exhortació a aplegarse tots els católichs en diferents Santuaris de Catalunya com a senyal de protesta y acte de pública pregaria per els actuals perills que amenassen a Espanya. La fetxa convinguda era el 28 de Septiembre.

No podia venir més a propòsit la convocatoria per els terciaris de Banyoles, y per aixó, units ab altres católichs d' aquella vila, organisaren la projectada romeria que tingué efecte en la forma qu' ens relata el corresponsal banyolí en els següents termes:

«Dos jorns antes del expressat, el Rvnt. D. Francisco Sala, de la casa Missió d' aquesta Vila, reuní a tots els terciaris de la mateixa, per en-

coratjarlos a donar públich testimoni de protesta contra les sectaries doctrines del actual govern de nostra Espanya, al mateix temps que de adhesió a nostre benvolgut Pare Pius X. Fou acceptada la proposició ab gran entussiasme, y causava ternura el veure a les quatre del matí del expressat dia 28, com els valents terciaris ab bandera desplegada y en companyia del Rvnt. D. Francisco Sala y d'altres zelosos sacerdots, després d'haver refocilat llurs ànimes ab el Pa Eucaristich, ab repich de campanes y entonant càntichs que demostraven la *professió de la seva fe*, se dirigiren vers al Collell a prosternarse als peus d'aquella venerable Imatje pregant ab gran fervor y confiança.

»El recíbigent que 'ls terciaris del Collell feren als fíe Banyoles fou de veritable germanor y catolicisme.

»Els oradors estigueren eloqüentíssims, quedant com a penyora de tal jornada la ferma resolució de defensar la Iglesia de Jesucrist fins a vessar hasta l'última gota de nostra sanch si precis fora.

»També li participo la defunció de Joan Verdaguer ocorreguda el dia 4 de Septembre passat.

»Queda de V. sempre atent y S. S. q. b. r. s. m.—*El Corresponsal*».

Arenys de Mar.—La festa del P. St. Francesch en aquesta vila ha resultat aquest any d'una solemnitat extraordinaria. Talment semblava—a judicar per l'aspecte que oferien els barris propers al convent—que a Arenys se celebrava alguna festa major. Ni tant sols hi faltaren els corresponents focs artificials y elevació de globos que tant alegren les festes populars.

La funció d'iglesia—com a número principal del programa—fou completíssima y escullida: Comunió ab plática per el P. Ceferí; Ofici solemne ab instrumentació y panegirich per el P. Domingo de Riudevilles, y a la tarde Trisagi y himne originals del P. Nicolau de Tolosa y cants cantats per el públich en massa, y sermó per el canonge de Barcelona, Dr. Francisco Mas Pbre. Tot coronat per l'èxit més brillant.

Una nota simpática que ofereix la V. O. T. d'Arenys, es la costum que s'hi va introduhint de cantar en les funcions tot el poble. Aixó està molt conforme als desitjos del Sant Pare y fou recomanat per l'últim congrés de música sagrada celebrat a Sevilla.

Fora de desitjar que s'anés introduhint aquesta costum en totes les nostres Ordres Terceres.

De Barcelona—La V. O. T. de Barcelona establerta en l'Hospital de Santa Creu y Ntra. Sra. de l'Ajuda, y la Arxiconfraria del Cordó, celebraren en l'iglesia del Sant Hospital la festa de N. P. ab tota solemnitat celebrantse el dia 16 d'Octubre, a les set del matí, Missa de Comunió general ab plática preparatoria que feu nostre Rvnt. P. Director, acercantse a la sagrada taula un gran nombre de Terciaris que omplien l'espayosa iglesia. A les deu se celebrá Ofici solemne cantat per la *Schola Chantorum* de l'Associació de Sant Rafel, feu el sermó el Rvnt. P. Lluís G. de Vilafranca, que ab eloqüents paragrafs ens de-

mostrá com en tot temps, desde la fundació, l'Ordre Seráfica ha sigut la restauradora de l'Església qual arquitecte ha sigut N. P. St. Francesch secundat per sos fills. Per la tarde, a les cinch, Conferencia reglamentaria pel P. Director, seguidament se descobrí S. D. M. cantant un inspirat Trisagi l'*Orfeó Seráfich* de Sarriá y acabat el Rvnt. P. Jascinto de Barcelona, feu una inspirada peroració demostrant de quina manera les Ordres Seráfiques han sigut la salvació de moltes ànimes. Se acabá tan simpática festa ab la adoració de la Reliquia del Seráfich Patriarca.

Als llegidors olotins.—Les Juntes de la V. O. T. d'aquesta ciutat han acordat retirar l'antich misteri que representa a *Jesús portant la creu per el camí del Calvari*—que acompanyat de la Comunitat de PP. Caputxins y V. O. T. va cada any a la professió del diumenge de Rams—y procedir a la construcció d'un altre model més artístich y sobre tot més conforme a l'esperit de pietat y seriosa devoció que 'l misteri, per lo que representa, ha d'inspirar als fidels.

No dubtém qu'aquesta determinació serà aplaudida per tots els catòlics de bon gust, que tant se planyien fins ara de veure passejar per els carrers de Olot y en un acte tan solemne, l'antich misteri que, més que per altre cosa, servia pera despertar la hilaritat y xacota dels espectadors.

Pero.... lo de sempre. No 's pot donar un pas sense que s'hagi de acudir al auxili y protecció de les persones caritatives que aquesta vegada no dubtém voldrán ajudarnos a portar a cap tan important reforma.

Per de prompte se suplica a tots els terciaris y terciaries que, arribant fins allà hont permetin els seus cabals y economics, contribuheixin a augmentar la suscripció que s'ha obert. Ja passarán tots els zeladors y zeladores ab les llistes del respectiu coro pera recullir lo que cada hù puga donar. Sens detriment de que les persones que prefereixin entregar directament la seva llimosna al P. Director puguin ferho ab absoluta llibertat.

Els que no son terciaris y desitjin ajudarnos en aquesta obra, que al cap-de-vall ha de redundar en prestigi y benefici de tots, poden entendre directament ab el P. Director el qui en nom de les Juntes y propi els hi agrahirá moltíssim el seu desprendiment y caritat.

Barcelona.—Les oficines de la V. O. T. que fins ara eren al Pont de la Parra, 4, principal, han sigut trasladades, Riera de Sant Joan, 10, entressol, 2.^a

Necrologia.—En Olot han passat a mellor vida les terciaries germanes Maria Juliá Vda. de Castañer, Ignasia Triadú y al Rvnt. D. Isidro Dorca, Pbre., Párroco de Oix, que ha fet la seva professió de terciari durant la seva última enfermedat.

A Banyoles, com dihém en altre lloch, ha mort el terciari Joan Verdager.—;Deu els tingui en la seva santa gloria!